

Sygn. akt I C 27/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Anna Cichocka

Protokolant : sekr. sąd.(...)

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2016 r. w Gdańsku, na rozprawie

sprawy z powództwa M. R. (1) i A. G.

przeciwko (...) SA z siedzibą w W.

o zapłatę

orzeka:

1. zasądza od pozwanego (...) SA z siedzibą w W. na rzecz powodów M. R. (1) i A. G. solidarnie kwotę 7.311,80 (słownie: siedem tysięcy trzysta jedenaście złotych 80/100) z odsetkami ustawowymi:

- od kwoty 4.342,76 zł od dnia 4 stycznia 2015r. do dnia 31.12.2015r. i od 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty z ustawowymi odsetkami za opóźnienie,

- od kwoty 2.969,04 zł od dnia 13.07.2015r. do dnia 31.12.2015r. i od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty z ustawowymi odsetkami za opóźnienie;

2. w pozostałej części powództwo oddala;

3. obciąża pozwanego kosztami postępowania w 94% a powodów solidarnie w 6% pozostawiając szczegółowe rozliczenie referendarzowi sądowemu.

(...)

(...)

1. (...)

2. (...)

Sygn. akt I C 27/16

UZASADNIENIE

Powodowie M. R. (1), A. G. pozwem skierowanym przeciwko (...) S.A. w W. wniosli o zasądzenie od pozwanego solidarnie na swoją rzecz kwoty 7.769,04 zł tytułem odszkodowania wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 4 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty, a także zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powodowie wskazali, iż w dniu 22 listopada 2014 r. doszło do uszkodzenia silnika w wyniku przestawienia fazy rozrządu samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...), będącego ich własnością w wyniku nieprawidłowego wciągania pojazdu na platformę pomocy drogowej, na zlecenie Straży Miejskiej w G.; dokonanej przez K. N., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w G.. Z tytułu naprawy pojazdu wydatkowali kwotę 4.800 zł. W związku z powstałą szkodą ponieśli również koszt wynajmu pojazdu zastępczego w kwocie 2.519,04 w okresie od 4 grudnia 2014 r. do dnia 18 grudnia 2014 r., przy stawce 130 zł plus VAT za dobę oraz koszt podstawienia i odbioru pojazdu w wysokości 280 zł (76 km po 3 zł plus VAT za 1 km). Nadto wydatkowali kwotę 450 zł z tytułu sporządzenia opinii technicznej w celu ustalenia przyczyny awarii silnika. K. N. w ramach prowadzonej działalności był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. Powodowie podali, iż zgłosili szkodę do pozwanego ubezpieczyciela, który odmówił wypłaty odszkodowania.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 30 listopada 2015 roku, sygn. akt I Nc 2037/15, Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany wniósł sprzeciw, domagając się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Uzasadniając sprzeciw, pozwane towarzystwo kwestionowało roszczenie co do zasady. Zdaniem pozwanego brak jest związku przyczynowo – skutkowego pomiędzy wykonanym autoholowaniem pojazdu, a zgłoszonymi uszkodzeniami przez powodów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pojazd marki V. (...) o nr rej. (...) stanowi współwłasność A. G. oraz M. R. (1).

bezsporne,

W dniu 22 listopada 2014 r. A. G. zaparkowała pojazd marki V. (...) o nr rej. (...) na miejscu postojowym przeznaczonym dla inwalidów. Pojazd ten w momencie parkowania był sprawny. Powódka pozostawiła pojazd na pierwszym biegu przodem na miejscu parkingowym.

dowód: zeznania świadka S. T. –k. 94, zeznania świadka K. N. –k. 95, zeznania powoda –k. 96

(...) Miejsca w G. zleciła odholowanie pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...) z miejsca postojowego przeznaczonego dla inwalidów K. N. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) w G.", posiadającemu ubezpieczenie w (...) S.A. w W. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

bezsporne, nadto dowód: zeznania świadka K. N. –k. 95

Po przybyciu na parking administracyjny A. G. oraz M. R. (1) stwierdzili brak możliwości uruchomienia pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...).

dowód: zeznania świadka M. K. –k. 94

Szkoda została zgłoszona przez powodów do (...) S.A. w W. w dniu 4 grudnia 2014 r.

bezsporne,, nadto dowód – zgłoszenie szkody –k. 22-24

W dniu 4 grudnia 2014 r. powód M. R. (1) zawarł z K. C. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) K. C. w P. Z. umowę najmu pojazdu zastępczego matki T. (...), ze stawką dobową najmu 130 zł plus VAT.

Zgodnie z § 3 pkt 4 koszt dostarczenia pojazdu zastępczego do miejsca przechowywania pojazdu zastępczego przez wynajmującego do (siedziby lub oddziałów firmy (...)) do miejsca wskazanego przez najemcę i odbioru pojazdu po

zakończeniu najmu z miejsca wskazanego przez najemcę wynosi 3 zł netto za 1 kilometr plus VAT – 23%. Koszt dostarczenia i odbioru był ustalany na podstawie protokołu zdawczo – odbiorczego.

bezsporne, nadto dowód: umowa najmu pojazdu zastępczego –k. 25-27, protokół zdawczo – odbiorczy –k. 28, oświadczenia –k. 29-30 zeznania powoda –k. 96

Z tytułu najmu pojazdu zastępczego powodowie ponieśli koszt w wysokości 2.238,60 zł a z tytułu podstawienia i odbioru pojazdu zastępczego w kwocie 280,44 zł

dowód: faktura VAT –k. 39, zeznania powoda –k. 96

Ubezpieczyciel dokonał oględzin uszkodzonego pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...) w dniu 10 grudnia 2014 r.

bezsporne,

Decyzją z dnia 15 grudnia 2014 r. Ubezpieczyciel odmówił wypłaty odszkodowania.

dowód: decyzja z dnia 15 grudnia 2014 r. –k. 33

Powodowie zlecili wykonanie opinii technicznej celem ustalenia przyczyny awarii pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...) przez (...) (...) w G., za którą ponieśli koszt w wysokości 450 zł.

dowód: opinia techniczna –k. 17-20, faktura VAT –k. 21, zeznania świadka M. R. (2)- k. 95-96

Od decyzji 15 grudnia 2014 r. powodowie wnieśli odwołanie, jednakże bezskutecznie.

dowód: odwołanie –k. 34-36, pismo pozwanego z dnia 7 maja 2014 r. –k. 37-38

Powodowie dokonali naprawy uszkodzonego pojazdu w warsztacie „ (...) w G. ”. Warsztat ten nie jest zakwalifikowany do żadnej z kategorii tj. I, II, III i stosowane w nim stawki za 1 rbg są niższe od warsztatów zakwalifikowanych do I i II kategorii. Umówiona ryczałtowo kwota 4.800 zł brutto z tytułu naprawy uszkodzonego silnika w pojeździe powodów na skutek zdarzenia z dnia 22 listopada 2014r. jest zawyżona.

dowód: faktura –k.32, zeznania powoda –k. 96, zeznania świadka M. K. –k. 94, opinia biegłego sądowego – k. J. D.-k.164-167 oraz opinia uzupełniająca-k. 191-194 zeznania biegłego sądowego J. D.-k.196-197,

Pismem z dnia 30 czerwca 2015 r. pełnomocnik powodów wezwał pozwanego do:

- wypłaty odszkodowania w kwocie 4.800 zł

zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego w kwocie 2.519,04 zł

zwrotu kosztów opinii w kwocie 450 zł

-zwrotu kosztów pełnomocnika

- uwzględnienia w odszkodowaniu ustawowych odsetek od kwot roszczeń, za okres nieuzasadnionej zwłoki,

jednakże bezskutecznie.

dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty –k. 39-40, pismo z dnia 13 lipca 2015 r. –k. 41-42

Przyczyną uszkodzenia silnika w dniu 22 listopada 2014 r. w pojeździe marki V. (...) o nr rej. (...) był z dużym prawdopodobieństwem niewłaściwy załadunek pojazdu (zaparkowanego na I biegu) na lawetę pomocy drogowej. W

wyniku dynamicznego szarpnięcia pojazdu do tytułu nastąpiło przestawienie faz rozrządu, w wyniku przeskoczenia łańcucha na zębach wałka rozrządu ssącego.

dowód: opinia biegłego sądowego –k. 107-119, pisemna uzupełniająca opinia biegłego sądowego –k. 108-119, 164-167,191-194 ustna uzupełniająca opinia biegłego sądowego –k. 196-197, zeznania świadka K. N. –k. 95, zeznania świadka M. K. –k. 94

Uzasadniony ekonomicznie koszt naprawy uszkodzonego pojazdu V. (...) o nr rej. (...) na skutek zdarzenia z dnia 22 listopada 2014 r. wynosi 3.530,70 zł netto, 4.342,76 zł brutto, przy stawce 100 zł za 1 rbg, stosowanej w warsztatach III kategorii. Stawka 130 plus VAT za 1rbg prac mechaniczno – blacharskich była w IV kwartale 2014 r. stawką występującą na rynku lokalnym w G., w warsztatach zakwalifikowanych do I i II kategorii. Uśredniona kwota netto za prace blacharsko – mechaniczne za 1 rbg wynosiła 119 zł, a za prace lakiernicze 133 zł.

dowód: opinia biegłego sądowego –k. 107-119, pisemna uzupełniająca opinia biegłego sądowego – k. 164-167,191-194 ustna uzupełniająca opinia biegłego sądowego –k. 196-197

Uzasadniony czas trwania naprawy pojazdu wyniósł 113JC (10JC=1rbg), co równa się 11.3 rbg. Uzasadniony czas wynajmu pojazdu zastępczego wynosi 14 dni, biorąc pod uwagę czas oczekiwania na oględziny (od 4 do 10 grudnia 2014r.), powołania rzeczoznawcy, który w dniu 16.12.2014r. dokonał badania co było przyczyną uszkodzeń silnika i dalszej organizacji związanej z procesem naprawy .

Stawka dobowo 130 zł + VAT była stawką występującą na rynku trójmiejskim za wynajem samochodów z segmentów klasy C (m.in. pojazdów T. (...) i V. (...)). T. (...) jest pojazdem ze zbliżonego segmentu pojazdów co uszkodzony pojazd marki V. (...).

dowód: opinia biegłego sądowego –k. 107-119, pisemna uzupełniająca opinia biegłego sądowego – k. 164-167,191-194 ustna uzupełniająca opinia biegłego sądowego –k. 196-197

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w przeważającej części było uzasadnione i zasługiwało na uwzględnienie.

Przedmiotowy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty załączone do akt sprawy, zeznania powoda M. R. (1) oraz świadków: S. T., M. K. świadków holowania pojazdu oraz K. N., M. R. (2). Powód oraz świadek S. T. opisali stan techniczny pojazdu przed zdarzeniem, pozwany nie złożył żadnego dowodu wskazującego na odmienny stan tego pojazdu. Ubezpieczony świadek K. N. przedstawił przebieg holowania pojazdu przyznając się do zawinonego działania. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka S. T. co do okoliczności zdarzenia, gdyż były zgodne z pozostałym materiałem dowodowym w postaci zeznań powoda i świadka K. N.. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. K. co do stanu technicznego pojazdu po zdarzeniu, gdyż świadek naprawiał ten pojazd i znał relacje powoda dotyczącą przebiegu zdarzenia potwierdzonego zeznaniami samego ubezpieczonego. Świadek M. R. (2) potwierdził sporządzenie ekspertyzy na zlecenie powodów i poniesienie przez nich kosztów tej ekspertyzy. Dowody osobowe w postaci zeznań świadków i powoda Sąd uznał za spójne i wiarygodne, a także korelujące z treścią opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego oraz wycen (...). Sąd dokonał ustalenia, na podstawie opinii biegłego sądowego J. D., zarówno co do przebiegu zdarzenia, jak i co do zakresu uszkodzeń, jakie mogły powstać na skutek przedmiotowego zdarzenia oraz co do wysokości kosztów naprawy wynikających z przedmiotowej szkody, kosztów najmu pojazdu zastępczego. Sporządzone opinie Sąd uznał za pełne i wyczerpujące, wskazane w nich wnioski zostały w sposób logiczny wyprowadzone z poczynionych ustaleń. Strona powodowa wносиła szereg zastrzeżeń, jednak ostatecznie po złożeniu przez biegłego uzupełniających opinii, w tym pisemnych oraz ustnej złożonej na rozprawie w dniu 24 listopada 2016r. strony nie podważyły opinii, ustaleń dokonanych przez biegłego, wyjaśniających stawiane tezy oraz przyjętą metodologię badań. Sąd również nie dopatrzył się potrzeby ich uzupełnienia, czy wyjaśnienia. W związku z tym Sąd uznał, iż sporządzone przez biegłego opinie w pełni pozwalają na ustalenie zakresu odpowiedzialności pozwanego i wysokości szkody powodów.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego, Sąd uznał, iż powództwo wniesione w przedmiotowej sprawie zostało wykazane co do zasady oraz w przeważającej części co do wysokości.

Spór między stronami koncentrował się wokół odpowiedzialności K. N. posiadającego ubezpieczenie w (...) S.A. w W. za uszkodzenie silnika w pojeździe powodów na skutek zdarzenia 22 listopada 2014 r.

W świetle zebranego materiału dowodowego Sąd uznał odpowiedzialność pozwanego za szkodę poniesioną przez powodów z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, przy czym podstawę prawną odpowiedzialności pozwanego stanowiły przepisy art. 805 § 1 k.c. i art. 822 k.c. w związku z art. 415 k.c.

Stosownie art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Treść tego przepisu pozwala stwierdzić, że odpowiedzialność ubezpieczyciela ma charakter pochodny w stosunku do odpowiedzialności cywilnej ubezpieczonego. Powstaje ona tylko wówczas, gdy istnieje odpowiedzialność ubezpieczonego ma podstawie przepisów prawa cywilnego. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Zgodnie z treścią artykułu art. 415 k.c. kto z winy swojej wyrządził drugiemu szkodę zobowiązany jest do jej naprawienia. Przesłankami odpowiedzialności deliktowej są powstanie szkody, zdarzenie, z którym ustawa łączy obowiązek odszkodowawczy - czyli czyn niedozwolony oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy owym zdarzeniem a szkodą.

Przesłanką wymaganą do przyjęcia odpowiedzialności deliktowej poza wystąpieniem zdarzenia jest zaistnienie szkody powstałej w jej wyniku. Przez szkodę rozumie się nie tylko szkodę majątkową, ale także i szkodę niematerialną.

Kolejną przesłanką konieczną dla przyjęcia odpowiedzialności deliktowej jest także występowanie związku przyczynowego pomiędzy zdarzeniem, a szkodą. Zgodnie z teorią przyczynowości adekwatnej związek przyczynowy zachodzi tylko wtedy gdy w zestawie wszystkich przyczyn i skutków mamy do czynienia jedynie z takimi przyczynami, które normalnie powodują określone skutki. Nie wystarczy więc stwierdzenie istnienia związku przyczynowego jako takiego, wymagane bowiem jest stwierdzenie, że chodzi o następstwo normalne.

Zgromadzony materiał dowodowy daje podstawy do stwierdzenia, iż do szkody mogło dojść w okolicznościach podanych przez powodów. Potwierdzają to zarówno zeznania powoda, zawnioskowanych świadków, jak i opinie biegłego. Ubezpieczony nie zachował należytej staranności przy wykonywaniu czynności w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Zgodnie z treścią art. 355 par. 2 k.c. należyta staranność K. N. jest oceniana przez Sąd przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności. Sam ubezpieczony, składając zeznania, przyznał, iż jego błędem było to, że zaczepiając pasy mocujące pojazd złapał za oś napędową pojazdu, w sytuacji pozostawienia pojazdu na I biegu i holowania go do tyłu, co efekcie, jak ustalili biegły doprowadziło do obrócenia się wału korbowego w przeciwną stronę do normalnych obrotów silnika i w wyniku przeskokowania łańcucha na zębach wałka narządu ssącego do przestawienia faz rozrządu. Zdaniem sądu, ubezpieczony, będąc profesjonalistą, winien mocując pojazd na lawecie korzystać wyłącznie z fabrycznych punktów mocowania zaczepów holowniczych, mocując pojazd za oś napędową działał na własne ryzyko. Tak więc, w ocenie sądu, związek przyczynowy między zawinionym działaniem ubezpieczonego a szkodą jest ewidentny. Strona pozwana nie przedłożyła żadnego przeciwdowodu na powyższą okoliczność, poprzestając na głośnych twierdzeniach, że takiego związku nie ma.

Na mocy art. 824 ¹ § 1 k.c., o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez zakład ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody. Dlatego istotne znaczenie dla ustalenia wysokości szkody, ma zatem również odpowiedzialność odszkodowawcza pozwanego ubezpieczyciela w świetle przepisu art.

361 § 2 k.c., statuującego zasadę pełnej kompensacji szkody a także przepisu art. 363 § 1 k.c. stanowiącego, że poszkodowanemu przysługuje uprawnienie do wyboru czy naprawienie szkody nastąpić ma przez przywrócenie do stanu poprzedniego, czy przez zapłatę określonej sumy pieniężnej. Dlatego bez znaczenia dla wysokości dochodzonego żądania z tytułu naprawienia szkody w pojeździe mechanicznym ma to, czy poszkodowany dokonał naprawy pojazdu. Zgodnie z argumentacją wyrażoną w tezie i uzasadnieniu uchwały Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2003 r. (III CZP 32/03, OSNC 2004/4/51), którą Sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni podziela i przyjmuje za własną – odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku. Przy czym jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 sierpnia 2003 r., sygn. akt IV CKN 387/01 obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawiać (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2001 r., III CZP 68/01, OSPiKA 2002, nr 7-8, poz. 103).

Przy takim rozumieniu obowiązku odszkodowawczego nie ma w zasadzie znaczenia prawnej okoliczność, czy poszkodowany dokonał naprawy. Jednakże powodowie naprawy dokonali, na potwierdzenie czego przedstawili stosowne dokumenty (fakturę VAT), domagając się wypłacenia odszkodowania do wysokości kosztów naprawy wykazanych fakturą.

W niniejszej sprawie biegły sporządził opinię, w której stwierdził, iż technicznie i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu marki V (...) o nr rej. (...), uszkodzonego wskutek przedmiotowego zdarzenia, zgodnie z technologią naprawy wskazaną przez producenta pojazdu i zasadami bezpieczeństwa oraz przy zastosowaniu części oryginalnych wyniosły 4.3424,76 zł brutto. Biegły dokonał tej oceny w oparciu o analizę opisanych uszkodzeń przez rzeczoznawcę M. R. (2) dokonującego oględzin silnika na zlecenie powoda, wykonując kalkulację kosztów naprawy w systemie A..

Sąd za opinią biegłego uznał za zasadne zastosowanie stawki roboczogodziny prac blacharsko – mechanicznych na poziomie 100 zł netto, a nie jak wniosowała strona powoda 130 zł. Zważyć bowiem należy, iż powodowie nie wykazali by warsztat, w którym dokonali naprawy stosował takie stawki. Co więcej z opinii biegłego sądowego wynika wprost, iż stawka 130 plus VAT za 1rbg prac mechaniczno – blacharskich była w IV kwartale 2014 r. stawką występującą na rynku lokalnym w G. jedynie w warsztatach zakwalifikowanych do I i II kategorii. Natomiast warsztat, w którym powodowie dokonali naprawy uszkodzonego pojazdu, nie jest zakwalifikowany do żadnej z kategorii tj. I, II, III i stosowane w nim stawki za 1 rbg są niższe od warsztatów zakwalifikowanych do I i II kategorii.

Ponadto, zgodnie z art. 826 § 1 kc w razie zajścia wypadku ubezpieczający obowiązany jest użyć dostępnych mu środków w celu ratowania przedmiotu ubezpieczenia oraz zapobieżenia szkodzie lub zmniejszenia jej rozmiarów. Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż powodów obciążał obowiązek minimalizowania szkody. Zatem za nieuprawnione uznać należy żądanie w zakresie zastosowania stawki 130 zł za rbg, skoro nie wykazali, że taka stawka była stosowana przez warsztat, w którym dokonali naprawy, a poza tym, powodowie mogą otrzymać odszkodowanie odpowiadające jedynie uzasadnionym ekonomicznie kosztom naprawy pojazdu umożliwiającymi przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody, zgodnie z wyżej powołanymi przepisami.

Ponadto przedłożona przez powodów faktura nr (...) na kwotę 4.800,00 złotych wskazuje jedynie, że jest wystawiona za naprawę główną silnika, brak jest wyodrębnienia poszczególnych składników, jakie składały się na ta wycenę naprawy, dlatego też nie można wykluczyć, że zastosowano w warsztacie stawki przyjęte przez biegłego sądowego, natomiast inne elementy składające się na wycenę wykonanej pracy zostały przyjęte w wysokości wyższej od tej, jaka została uznana przez biegłego za wystarczającą, gdyż obejmowała celowy i uzasadniony koszt naprawy. Skoro opinia biegłego wskazuje na celowy i uzasadniony koszt naprawy pojazdu na kwotę nieco niższą od tej, jaka wynika z faktury, to wobec nie przedłożenia przez powodów innych dowodów na to, że kwota wynikająca z faktury także stanowi kwotę ekonomicznie i celowo uzasadnioną, sąd oparł się na wyliczeniach biegłego. Biegły w odpowiedzi na zarzuty strony powodowej podał, że z uwagi na brak danych innych, poza kwotą z faktury, brak możliwości dokonania oględzin silnika (pojazd sprzedany przez powodów), uznał, że wykonana kalkulacja w systemie A. odnosi się tylko do naprawy uszkodzonego silnika we wskazanym zdarzeniu. Biegły w sposób dokładny i wszechstronny

dokonał wyjaśnienia, dlaczego taką, a nie inną stawkę przyjął, dokonał analizy informacji uzyskanej z Wojewódzkiej Komisji Branży Motoryzacyjnej (...) (...) w G. oraz dokonał rozeznania w warsztatach samochodowych dot. stosowania stawek za roboczogodzinę, zamieścił wykaz tych warsztatów oraz wyjaśnił, dlaczego zastosował stawkę 100 złotych za roboczogodzinę, wskazując, że warsztat dokonujący naprawy nie jest zakwalifikowany do I i II kategorii. Biegłego argumentacja była logiczna.

W związku z powyższym Sąd uznał, iż kwota niezbędna do przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego wynosiła 4.342,76 zł.

Sąd uznał również, iż poszkodowani mieli prawo do najmu pojazdu zastępczego. Utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej zniszczenia, czy uszkodzenia stanowi szkodę majątkową. Niemożność korzystania z rzeczy, np. z samochodu, który został uszkodzony i wymaga naprawy, jest normalnym następstwem, o którym mowa w art. 361 § 1 k.c., powodującym obowiązek wypłaty odszkodowania, w szczególności, gdy zastąpienie rzeczy uszkodzonej wymagało poniesienia wydatków. Zaciągnięcie przez poszkodowanych zobowiązania w celu wejścia w posiadanie pojazdu zastępczego, z obowiązkiem zapłaty czynszu najmu – stanowiło uszczerbek w majątku poszkodowanych, który ma określony wymiar ekonomiczny, tu wskazany w fakturze wystawionej z tytułu najmu pojazdu zastępczego.

Nadto trzeba mieć na uwadze, iż samochód jest dzisiaj środkiem powszechnej komunikacji, jest dobrem popularnym, nie uznawanym za wyraz luksusu. Wskazać także należy i to, iż z posiadaniem samochodu wiążą się też obowiązki i wydatki, na przykład na obowiązkową rejestrację pojazdu, czy też na obowiązkowe ubezpieczenie samochodu. Jeżeli zatem poszkodowani w tej sprawie samochód posiadali i ponosili z tego tytułu obowiązki, wydatki – to logicznym jest wnioskowanie, iż samochód ten był poszkodowanym potrzebnym.

Sąd uznał, że poszkodowani w uzasadnionym celu weszli w posiadanie pojazdu zastępczego w miejsce własnego uszkodzonego samochodu, wydatki z tym związane uznać należało zatem co do zasady za normalny skutek przedmiotowego zdarzenia w rozumieniu art. 361§1 k.c., za skutki którego odpowiedzialność ponosi sprawca szkody i posiłkowo pozwany Zakład (...). W związku z tym za uzasadnione koszty związane z najmem pojazdu zastępczego uznać należy również koszty wynikające z dowozu i odbioru pojazdu zastępczego, do których uiszczenia poszkodowani byli zobowiązani, zgodnie z umową najmu ww. pojazdu. Treść tej umowy została przesłana Ubezpieczycielowi w formie mailowej, zatem powinien był on liczyć się z możliwością dochodzenia przez poszkodowanych kwot związanych z najmem pojazdu zastępczego oraz dalszej organizacji związanej z procesem naprawy.

Z tych względów Sąd za opinią biegłego za usprawiedliwiony uznał najem pojazdu zastępczego przez 14 dni, biorąc pod uwagę czas oczekiwania na oględziny od dnia zgłoszenia szkody w dniu 4 grudnia 2014 r. do dnia 10 grudnia 2014 r., powołania przez powodów rzeczoznawcy w dniu 16 grudnia 2016 r., wobec zakwestionowania odpowiedzialności za zdarzenie oraz czas niezbędny na naprawę pojazdu wyliczony przez biegłego.

Sąd uznał również, że w tej sprawie zastosowana stawka dobowego najmu w kwocie 130 zł była uzasadniona, bowiem uwzględniała stosowane na rynku stawki i parametry techniczne wynajętego pojazdu. Zatem koszty najmu pojazdu zastępczego z uwzględnieniem ww. stawki uznać należy za celowe i usprawiedliwione do kwoty w wysokości 2.519,04 zł, w tym 2.238,60 zł tytułem wynajmu pojazdu zastępczego oraz 280,44 zł tytułem podstawienia i odbioru pojazdu.

Sąd zasądził na rzecz powodów także kwotę 450 zł tytułem zwrotu kosztów kalkulacji sporządzonej na zlecenie poszkodowanych, uznając, że koszty te zostały poniesione przez powodów na etapie postępowania likwidacyjnego, gdy nie byli jeszcze zastępowani przez zawodowego pełnomocnika, nie posiadali specjalistycznej wiedzy. W związku z tym, wobec zakwestionowania przez pozwanego swojej odpowiedzialności, w celu ustalenia przyczyn uszkodzenia przedmiotowego pojazdu, skierowania żądania odszkodowawczego do odpowiedniego podmiotu, zlecieli jej wykonanie. Na dowód poniesienia ww. wydatku załączyli do akt fakturę VAT, opiewającą na żądaną kwotę.

Z tego względu mając na uwadze powyższe, Sąd na mocy art. 822 § 1 i 4 kc kc zasądził na rzecz powoda kwotę 7.311,80 zł (4.342,76 zł z tytułu odszkodowania, 450 zł odszkodowania za sporządzenie ekspertyzy, kwota 2.519,04 zł z tytułu wydatków związanych z wynajmem pojazdu zastępczego).

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 359 § 1 k.c., zgodnie z którymi jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, choćby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Istotne jest więc ustalenie momentu, w którym dłużnik opóźnił się ze spełnieniem świadczenia. O odsetkach od kwoty odszkodowania Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 481§ 1 k.c., w związku z art. 817§ 1 kc. Odnośnie żądania zwrotu kosztów najmu pojazdu, dostarczenia i odbioru pojazdu zastępczego oraz kosztów ekspertyzy, wskazać należy, iż powodowie dopiero pismem z dnia 30 czerwca 2015 r. sformułowali żądanie w powyższym zakresie. Zatem mając na uwadze minimalny 2 - tygodniowy termin na obrót korespondencji, zasadnym było zasądzenie odsetek ustawowych od kwoty 2.969,04 zł od 13 lipca 2015 r. do dnia zapłaty, z tym zastrzeżeniem, że od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty z ustawowymi odsetkami za opóźnienie.

W pozostałym zakresie powództwo polegało oddaleniu.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na mocy art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c., jak w punkcie III wyroku, rozdzielając je między stronami w stosunku: 6 % – powodowie solidarnie, którzy przegrali spór w takim zakresie i 94 % – pozwany, pozostawiając ich szczegółowe rozliczenie referendarzowi sądowemu.

(...)

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

(...)(...)A. C.